

Susanne Boëtius

Helle Scheele

Psykolog-klummen

Efter, at vi nu i 4 numre af Børns Hverdag har kørt med en Psykolog-Brevkasse, har vi besluttet at ændre formen på denne "psykologiske" side i bladet. Fra og med dette nummer bringer vi i stedet en psykolog-klumme, hvor psykologerne Susanne Boëtius og Helle Scheele på skift skriver en klumme. Vi lægger ud med Helle Scheele's klumme om forældresamtaler

Hvordan kan institutionen forberede sig til en professionel forældresamtale?

Når man skal afholde en professionel forældresamtale, er det vigtigt at være godt forberedt. Dette kan man godt komme til at glemme i en travl hverdag ude i institutionerne. Hastværk er som bekendt lastværk. Som forældre er vi ekstremt sårbare om alt, hvad der har med vores børn at gøre, så bare en enkelt "forkert bemærkning" i en lidt for hurtig vending kan vælte læsset og ødelægge det gode samarbejde fremover. Allerede når vi skal indkalde et forældrepar til et møde i institutionen er det vigtigt at skabe tryghed. Hvis mødet indkaldes, fordi institutionen har en bekymring om barnet, er forældrene ikke tjent med at skulle gå og spekulere over, hvad institutionen mon bekymrer sig om indtil mødet skal foregå. Tænk derfor på, hvordan bekymringen kan udtrykkes på en måde, så beskeden rummer et positivt håb om forandring. Der er for eksempel stor forskel på, om mødeindkaldelsen lyder: "Vi vil gerne indkalde jer til et møde, fordi vi har nogle bekymringer i forhold til Jens" eller om den lyder: "Vi vil gerne invitere jer til en snak om, hvad jeres erfaringer er med, hvordan vi bedst hjælper med at turde kaste sig ud i legen med de andre børn. Vi kan nemlig mærke, at han rigtigt gerne vil det".

Når mødet skal foregå, hvor skal det så foregå? Skal det være i personalestuen, på en af børnenes stuer? Hvem kan kigge ind ad vinduet? Hvor i rummet skal forældrene være placeret? Skal de sidde indeklemmt i et hjørne, længst væk fra "udgangen", eller er det bedst, at de sid-

der tæt ved udgangsdøren? Hvem skal sidde hvor? Er der nogen, der har svært ved at være i øjenkontakt med hinanden? Er der nogen, der helst er fri for at sidde ved siden af nogen? Er forældrene trygge ved alle dem, der deltager i mødet? Hvis ikke, hvad kunne så gøre dem mere trygge? Hvordan er belysningen i rummet? Er der "kold" neon-belysning, eller varmt behageligt lys? Kan et par stearin-lys gøre en forskel? Hvordan er temperaturen i rummet? Er der brug for et tæppe? Er der nogenlunde ryddeligt og hyggeligt i rummet? Ville det være en god idé med en lille blomst fra legepladsen i en vase og måske også et par småkager i en skål? Hvem laver kaffe og thé? Kan det være færdigt inden mødet starter, eller skal de første 10 min af mødet gå med kaffe-/tebrygning og hæsblæsende "borddækning"? Er der højdeforskel på stolene i rummet? I så tilfælde, hvordan vil forældrene have det med for eksempel at sidde lavere placeret end personalet?

Hvordan har personalet det med at skulle til mødet? Er de nervøse? I så tilfælde, hvad kan de så gøre for at blive mere afslappede, så nervøsiteten ikke breder sig som ringe i vand. Hvis der er tid til det, kan det være en god idé som forberedelse til et vanskeligt møde at pædagogerne interviewer hinanden som det sårbare forældrepar: Hvad ville være det værste man kunne spørge ham/hende/dem om? Hvad frygter mor personalet spørger far om? / Hvad frygter far personalet spørger mor om? Hvad mon forældrene selv tænker om problematikken? Hvordan sikrer vi, at

forældrene bliver mødt som eksperterne på deres barn og at pædagogerne bevarer respekten for at situationen kan se helt anderledes ud i de hjemlige, og oftest mere trygge og kendte, forudsigelige rammer? I institutionen er opgaven jo at fokusere på, hvordan man bedst støtter barnet i den institutionelle sammenhæng? Har forældrene mon nogle erfaringer fra hjemme-situationen eller andre situationer, som vi kan lære noget af i den institutionelle sammenhæng?

Hvis forældrene har haft nogle dårlige oplevelser fra tidligere møder er det vigtigt at spørge sig selv, hvordan man undgår, at det gentager sig? Var der noget af det, der foregik ved sidste møde som var brugbart og konstruktivt? Hvis mødet slutter som en succes, hvad er der så sket? Hvis man skulle koge institutionens budskab til forældrene ned til maksimalt tre punkter som gerne skal nås, hvad skulle det så være? Ofte kommer man til at have alt for meget på dagsordenen og glemmer at få prioriteret det, der er vigtigst hér og nu? Nogen gange kan det være hjælpsomt med en slags "ordstyrer" på mødet – både for at sikre at man når det vigtigste og for at sikre, at alle kommer til orde.

Ovenstående spørgsmål er blot til inspiration. Der findes ingen færdig opskrift på den gode professionelle forældresamtale, men en god forberedelse øger chancerne betydeligt for at mødet kan blive en god oplevelse og dermed danne grobund for det gode samarbejde fremover.

Helle Scheele